

Ἀκολουθία Ὁσίου ΝΑΟΥΜ, Φωτιστοῦ Βουλγαρίας

Ψαλλομένη τῇ 23^ῃ Δεκεμβρίου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

**Εἰς τό Κύριε ἐκέκραξα ἰστῶμεν στίχους δ' καί
ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ
ὑψίστου κληθεῖς.**

Τῶν χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένον, Ναοῦμ τὸν
θαυμάσιον, δεῦτε πιστοὶ εὐσεβῶς, νῦν συνελθόντες
τιμήσωμεν, ᾠδαῖς καὶ ὕμνοις, καὶ εὐφημίαις οὕτω
προσάδοντες· χαίροις ὁ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ Πνεύματος,
προσαγαγὼν τῷ Κυρίῳ σου, κόσμον Μυσίας, καὶ τῷ
κηρύγματι καὶ τοῖς θαύμασι, καταλαμπρύνας τὴν ὑφήλιον, καὶ
τῆς πίστεως πείρας τὰ δόγματα, τὴν τε πλάνην ὠλέσας,
ἀσεβείας πανσεβάσμιε. **(Δίς).**

Τῶν Μαθητῶν τοῦ Κυρίου σὺ τὸν τρόπον, ἄριστα
μιμούμενος Ναοῦμ μακάριε, πατρίδα γένος οἰκίαν τε, καὶ τῶν
προσκαίρων, τερπνῶν ἀπάντων τὴν ἡδυπάθειαν, προθύμως
ἀφιέμενος κατηκολούθησας, ζέοντι πνεύματι Ὅσιε, Κυρίλλῳ
θείῳ, καὶ Μεθοδίῳ ἀνδρὶ θεόφρονι, τοῖς τῶν Βουλγάρων
σοφοῖς κήρυξι· μεθ' ὧν καὶ εὔρες πλουσίῳ ἀντίδοσιν, παρ'
αὐτῷ τῷ Δεσπότη, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Ἐκκλησία σκιρτῶσα ἐν Κυρίῳ, Ναοῦμ ἐν τῇ μνήμῃ σου,
περιφανῶς ἐκβοᾷ· ὑπερυψώθη τὸ κράτος μου, ὑπερανέβη,
τοὺς οὐρανοὺς τῇ μεγαλειότητι, ἡ δόξα τὸ κλέος τε, καὶ ἡ
εὐπρέπεια, καὶ γὰρ ὁρῶ πληθυνόμενα, ὑπὲρ ἀστέρας, καὶ
ὑπὲρ ψάμμον ἀλὸς τὰ τέκνα μου, ἐν γῆ ἢ πρώην ἢ ἀσέβεια,
καὶ τὸ σκότος αὐτῆς τὸ ὀλέθριον, ἐπεσκίαζε πᾶσαν, τὴν τῆς
πίστεως διαύγειαν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη, πανεύφημε Ναούμ, πηγάζει
ιάματα καὶ ἡ ἀγία σου ψυχὴ, Ἀγγέλοις συνοῦσα, ἀξίως
ἀγάλλεται ἔχων οὖν πρὸς Κύριον Ὅσιε παρῤῥησίαν, καὶ μετὰ
τῶν Ἀσωμάτων χορεύων ἐν οὐρανοῖς, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτὸς.

Ἴδου καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· εὐτρεπίζου
σπήλαιον, ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν· Βηθλεὲμ, γῆ Ἰουδα,
τέρπου καὶ ἀγάλλου, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν, ὁ Κύριος ἡμῶν.
Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας, ὅτι
ἔρχεται Χριστός, ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, ὡς
φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον. ᾠχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἡ Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται, πρὸς σὲ ἡ
Παναγία, Θεοτόκος Μαρία, γεννηῆσαι τὸν Δέσποτην, κάθαρον
οὖν, τὰς ὁδοὺς σου καὶ κόσμησον, ὅπως διέλθῃ καὶ τέξῃ τὸν
Λυτρωτὴν, εἰς ἀνάκλησιν τοῦ γένους ἡμῶν.

ΣΤ. Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν Σου καὶ ἐφοβήθην.

Ὁ Ὑπερούσιος Λόγος τοῦ ἀοράτου Πατρός, ἐν μήτρᾳ τῆς
Παρθένου, χωρηθεὶς σωματοῦται, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν,
ἀγάλλου ἡ γῆ, ἐτοιμάζου τὸ σπήλαιον, ἐν σοὶ γὰρ ἔρχεται
δεῖξαι τοῦ παμφοῦς, θείου Τόκου τὸ μυστήριον.

ΣΤ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει.

Προεορτάζοντες πάντες Χριστοῦ τὴν γέννησιν, μυστικῶς
εὐφρανθῶμεν, καὶ ἀγνεῖα τὸν βίον, κοσμοῦντες ἐν αἰνέσει
Τούτῳ φαιδρῶς, ὑπαντῆσαι σπουδάσωμεν ἰδοὺ γὰρ τίκτεται
οὗτος πᾶσι βροτοῖς, σωτηρίαν χαριζόμενος.

Δόξα. ᾠχος δ΄.

Ἐλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου ὡς ἥλιος ἐπὶ γῆς, καὶ ἐν οἴκῳ
Χριστοῦ θεράπων μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐν Μυσίᾳ
ἐκήρυξας τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν τοῦ Χριστοῦ· διὸ

ἰκέτευε Ναοὺμ Ὅσιε, ἐν τῇ μνήμῃ σου θεοφόρε, ὄωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἑσαΐα χόρευε, Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι, προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, Βάτον πυρὶ καίεσθαι, καὶ μὴ καταφλέγεσθαι, τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος· Βηθλεέμ εὐτρεπίζου, ἄνοιγε πύλην ἢ Ἐδέμ· καὶ Μάγοι πορεύεσθε, ἰδεῖν τὸν Σωτῆρα, ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, Ὅν ἀστήρ ἐμήνυσεν, ἐπάνω τοῦ σπηλαίου, Ζωοδότην Κύριον, τὸν σῶζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄.

Τὸν κόσμον κατέλιπες προσκολληθεὶς τῷ Χριστῷ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσας ζήσας τῷ πνεύματι, Ναοὺμ παμμακάριστε· ἔσπευσας Ἀποστόλων, ἀγωνῆσαι τὸν δρόμον, ἤγρευσας πρὸς τὴν πίστιν, Μυσῶν ἄπειρα πλήθη· διὸ ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἤνοικται πᾶσιν ἢ Ἐδέμ· εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἢ Ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως ὁ Προοιμιακός καὶ τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους στ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις, μελωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν οἱ χριστοφόροι; Τὸν Ναοῦμ τὸ λῆμμα τῆς χάριτος; Τὸ τερπνὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, καὶ λαμπρὸν ἀνάκτορον τοῦ Λόγου; Πατρός τε, καταγώγιον ἐπίλεκτον, Τριάδος, ἐνδιαίτημα ὀλόκληρον, τῆς ἐν τρισὶ μὲν προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει προσκυνούμενης πανευσεβῶς· Ἦν δὴ καὶ ἐκήρυξε, τοῖς Βουλγάροις ὁ θεόσοφος.

Ποίοις, εὐφημιῶν στέμμασι, καταστέψωμεν Ναοῦμ τὸν θεῖον; Τὸν οὐρανομύστην καὶ κήρυκα, τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπερέχοντα, ποταμόν τε θείων Μυστηρίων· τὰς πόλεις, τῆς ἀσεβείας καταβλύζοντα· λαοὺς δέ, θείῳ Βαπτίσματι καθαίροντα· καὶ λιθοκαρδίους ὄντας, εἰς ναὸν αὐτοῦς ἀνεγείροντα εὐπρεπῆ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ δεσπόμενου τῆς κτίσεως.

Πάντας, τοὺς τὴν σεπτὴν μνήμην σου, πόθῳ συνδραμόντας ἐκτελέσαι, τοὺς παρισταμένους ἐκ πίστεως, τῆ σορῶ τῶν θείων λειψάνων σου καὶ σὺν εὐλαβείᾳ προσκυνοῦντας, ἐν νόσων καὶ συμπτωμάτων ἐλευθέρωσον· κινδύνων, καὶ ἐκ παντοίας περιστάσεως, δαιμονικῆς ἐπηρείας, ἐξ ἀνδρῶν ἀδίκων, προτινόντων, τὰ πονηρὰ· καὶ γὰρ σε θερμότατον ἀρρώγων ἐπιγραφόμεθα.

Ἔτερα. Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀποστόλων ὁμότροπος, γεγονῶς Ναοὺμ Ὅσιε, τούτων νῦν καὶ σύσκηνος ἀναδέδειξαι, ὧν γὰρ τὴν πίστιν τετήρηκας, τὸν δρόμον τετέλεκας, τί καινὸν εἰ τῆς καλῆς, συναυλείας τετύχηκας; ἀλλὰ πρέσβευε, σὺν αὐτοῖς ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει, τὴν σεπτὴν σου ἐκτελούντων, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν.

Ἄρετῶν καταγώγιον, χρηματίσας ἀοίδιμε, τῆς Τριάδος γέγονας οἰκητήριον· ὁ γὰρ Χριστὸς ὡς ὑπέσχετο, μονὴν ἐποίησατο, παρὰ σοὶ Ναοὺμ ἐλθῶν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ ἐθέωσε, κατὰ μέθεξιν θείαν σὲ τὸν ὅλη, καὶ ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, Αὐτοῦ τὸν νόμον τηρήσαντα.

Τὰ Μυσῶν γένη πρότερον, πλάνη Πάτερ προκείμενα, καὶ Βουλγάρων ἅπαντα τὰ ἀπόγονα, λίθοις καὶ ξύλοις πλανώμενα, Ναοὺμ παναοίδιμε, διὰ σοῦ καὶ τῆς σοφῆς, προτροπῆς καὶ παιδεύσεως, ἠλευθέρωται, τῆς δεινῆς ἀπιστίας καὶ νῦν ὄντως, θεῖα τέκνα χρηματίζει, μόνην εὐσέβειαν πνέοντα.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς σοφίας τὴν χάριν, εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ, Ναοὺμ πανσεβάσμιε, καὶ τὰ πλήθη διδάξας, τῶν Μυσῶν τὴν εὐσέβειαν, Ὁρθοδοξίας ὑπάρχεις βάσις τε καὶ στήριγμα, καὶ πάντων τῶν Ὁσίων, καὶ ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα· παρῶρησιαν ἔχων πρὸς Θεόν, Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου, ἡ Ἄμνὰς γὰρ ἤκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, τῆς ἀλόγου πράξεως ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς· Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ Βασιλεῖ προσάξατε, ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· Ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγγαστο τῷ ἐν ἀγκάλαις Αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτῆς μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρόν Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. γ' 1).

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καί γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦντες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ζ'.7).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. ε' 15).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἄγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαΐλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κατοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικαστὰὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιθὴν. Ἦχος β΄.

Τὸν ἀστέρα τὸν θεολαμπῆ, τὸν τῆς Μυσίας φωστῆρα, καὶ τῆς πίστεως πρόμαχον, Ναοῦμ τὸν θεῖον οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν· μετ' Ἀγγέλων γὰρ ἀγάλλεται, λαβὼν τὸ στέφος τῆς ἀφθαρσίας παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ μόνος ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενος Θεός, τὴν θειοτάτην σου ψυχὴν, καθαρὸν εὐρῶν καταγώγιον, ἐν αὐτῇ κατώκησε, καὶ παντοίων χαρίτων αὐτὴν ἐνέπλησε· δι' ὧν φωταγωγεῖς τῶν ὑμνούντων σε τὰς ψυχὰς, Ναοῦμ μακάριε.

Ἦχος δ΄.

Παμμάκαρ Ναούμ σοφέ, σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἐν οὐρανοῖς ζῆς ἐν τῷ Χριστῷ· δι’ Οὗ τῷ κόσμῳ σεαυτὸν ἐσταύρωσας, ἔξω γὰρ σαρκός, καὶ κόσμου γενόμενος, ἔζης ἀληθῶς· οὐ γὰρ ἔζης σεαυτῷ, ἔζη δὲ μᾶλλον ἐν σοὶ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Ναούμ, Μυσίας εἰς γῆν ἤστραψε τὸ φέγγος τῆς διδασκαλίας σου· διὸ καὶ ὡς οὐρανὸς δόξαν Κυρίου διήγγειλας, τοῦ ἡλίου ἔδραμεν φαιδρότερον, τῶν φωστήρων τρανώνετον ἔλαμψας· ὄθεν πλήθη Βουλγάρων προσήγαγες Χριστῷ, ἐκ καρδίας πιστευσάντων, ὧν νῦν μέμνησω, παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὔ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας καὶ σεαυτὸν ἠτοίμασας τοῦ Πνεύματος καταγωγίον· ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρί, μονὴν παρὰ σοὶ ἐποίησατο καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος, δοχεῖον καθαρὸν ἀπειργάσατο· καὶ νῦν Ναούμ παμμακάριστε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Μὴ στύγναζε Ἰωσήφ, καθορῶν μου τὴν νηδύν· ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ, καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις, ἡ Θεοτόκος ἔλεγε τῷ ἑαυτῆς μνηστῆρι, μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· Χαῖρε κεχαριτωμένη, μετὰ Σοῦ ὁ Κύριος, καὶ διὰ Σοῦ μεθ’ ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις, ὁ τῆς Μυσίας φωστήρ, τῶν μοναζόντων τὸ σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα, ἡ στάθμη ἡ τῶν δογμάτων, Ὁρθοδοξίας κανὼν, οὐρανὸς τὴν δόξαν διηγούμενος,

Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, ὀφθαλμὸς ὁ ἀκοίμητος, ὁ διαβλέπων, ἐκ περάτων τὰ πέρατα, ἃ καὶ ἔπλησας, τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· ὅθεν καὶ ἐκπεπλήρωται, ἐν σοὶ παναοίδιμε, τῆς προφητείας ἡ ῥῆσις· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ διέδραμε, Ναοῦμ ὁ σὸς φθόγγος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐπεγνώσθη, τὰ σὰ τεράστια.

ΣΤ. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

Κήρυξ, Εὐαγγελίου τρανώς, τῆς Βουλγαρίας ἐν τοῖς πέρασι γέγονας, καὶ πάση ψυχῇ ἀνθρώπων, τῆς Βασιλείας Χριστοῦ, ἐνέβαλες πόθον παμμακάριστε· διὸ καὶ τῆς πλάνης σύ, τὰ ἀθροίσματα ἅπαντα, ἀποσοβήσας, Ὁρθοδόξους ἐδίδαξας, προσκυνεῖν πιστῶς, τὴν Τριάδα τὴν ἄκτιστον· ἄναρχον μὲν Γεννήτορα, Υἱὸν δὲ συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα θεῖον ἀμέσως, ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, πηγῆς ὡς ἐκ μόνης, τῆς μιᾶς ὑπερουσίου, ἀπλῆς Θεότητος.

ΣΤ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Ἵδὼν τῶς, ἕως σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ παμμακάριστε, διήλθες ἀγαλλίασει, καὶ εὐφροσύνη ψυχῆς, ἔνθα ἦχος Πάτερ ἐορτάζοντος, τερπνῆς ἀκουσόμενος, καὶ γλυκείας ὑμνήσεως, καὶ τῆς ἀφράστου, θυμηδίας καὶ τέρψεως, γενησόμενος, ἐν μεθέξει μακάριε, ἧς μόνης ἐφιέμενος, τὴν σάρκα ἐνέκρωσας, ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία, δικαιοσύνη κοσμούμενος· Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου καταλιπὼν Ναοῦμ Ὅσιε, καὶ τοῦ Σωτῆρος τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ὅλον σεαυτὸν τῷ Θεῷ ἀνατέθηκας· διὸ καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων, ἔξω σαρκὸς ἐδόκεις, καὶ κόσμου πανεύφημε, συντόνω καθ' ἐκάστην, ἐγκρατεία ἐξασκούμενος, καὶ μετὰ Ἀγγέλων τῷ πνεύματι συνὼν αἰεὶ, καὶ συνευφραίνόμενος· παρῤῥησίαν οὖν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ

θλίψεων, τοὺς πιστῶς ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Βηθλεέμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιὰ παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἄδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾶ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὸν κόσμον κατέλιπες προσκολληθεὶς τῷ Χριστῷ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσας ζήσας τῷ πνεύματι, Ναοὺμ παμμακάριστε· ἔσπευσας Ἀποστόλων, ἀγωνῆσαι τὸν δρόμον, ἤγρευσας πρὸς τὴν πίστιν, Μυσῶν ἄπειρα πλήθη· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ, ἡνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπίζου Ἐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παράδεισος καὶ γάρ, ἡ Ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτόν, ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἄδὰμ τεθνηξόμεθα· Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Νῦν ὠραιώτατοι, ὄντως οἱ πόδες σου, εἰρήνην Ὅσιε, τὴν ὑπερέχουσαν, ἅπαντα νοῦν θεοπρεπῶς, ὡς εὐαγγελισάμενοι· θήρας γὰρ ὑπάρχοντας, τοῖς προβάτοις συνέμιξας, φύλα τὰ ἀτίθασα, τῶν Μυσῶν ἐν τῇ μάνδρα Χριστοῦ· εἰρήνην διὸ ἀστασίαστον, αἴτησαι τούτοις καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Χαρᾶς πεπλήρωται, πάντα τὰ πέρατα, ἡ Θεοτόκος γάρ, γεννᾶν ἐπείγεται, τὸν Βασιλέα τοῦ παντός, ὃ θαῦμα ἀνερμήνευτον· ἄρχεται ὁ Ἄναρχος, καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος, σπήλαιον εἰσδέχεται, τὸν συνέχοντα σύμπαντα, ἡ Βηθλεὲμ εὐφραίνου, καὶ χόρευε ἡ κτίσις, ἡμέραν προεόρτιον.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Θαυμάτων αὐτουργός, γεγονῶς θεοφόρε, καὶ πάντων πρὸς Θεόν, πρεσβευτὴς καὶ μεσίτης, Ναοῦμ παμμακάριστε, τῆς Μυσίας τὸ καύχημα, ῥῦσαι δέομαι, τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, τοὺς ἰκέτας σου, καὶ τῆς φλογὸς τῆς μελλούσης, τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον, Ἐαυτοῦ συγκατάβασιν· Ὅν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀποστόλων μιμητής, Ἀρχιερέων ὁ κανὼν, τῶν Ὁσίων καλλονή, συναθλητής τῶν Ἀθλητῶν, ἐκ τῶν αἱμάτων ὡς Μάρτυς ἐστεφανώθης· δεινοῖς γὰρ αἰκισνοῖς, σὺ προσωμίλησας, βαστάζων τοῦ Χριστοῦ τὸ θεῖον ὄνομα καὶ παρῤῥησία πάντοτε κηρύπτων, τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον· Ἦ καὶ πρεσβεύειν, Ναοῦμ μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει Σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρί, ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρῶν, ἢ βλαστήσασα, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ Σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον πάλιν μένει παρθένος.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον. *Τίμιος ἐναντίον Κυρίου, ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ.*

ΣΤ. *Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Εὐαγγέλιον. *Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.*

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρός μου, καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν Υἱόν, εἰμὴ ὁ Πατήρ, οὐδὲ τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰμὴ ὁ Υἱός, καὶ ἢ ἐὰν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ἡμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμί, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστί.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β´. Στ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου Ὅσιε Πάτερ, καὶ γέγονας φωστήρ, τῆς τῶν Μυσῶν παγκληρίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· ὁ Προεόρτιος (ποίημα Ἰωσήφ, «Ἄτριπτον ἀσυνήθη...) εἰς δ´ καὶ οἱ τοῦ Ἁγίου εἰς η´.

Κανῶν Προεόρτιος, οὔ ἢ ἀκροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὁ α´ Κανῶν τοῦ Ὁσίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς: *Ναοῦμ τὸ λοισθὸν λῆμμα Θεοῦ αἰνέσω.*

Ῥδὴ α´. Ἦχος α´. Ῥδὴν ἐπινίκιον.

Ναμάτων ἀνάπλεων ἀνάδειξόν με, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ναοῦμ ταῖς πρεσβείαις σου, ὡς ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, ὅπως φθέγξωμαι τὰ σὰ ὠδαῖς καὶ ἄσμασιν.

Ἀκόλουθος γέγονας τῶν κορυφαίων, διδασκάλων Ὅσιε, τῶν Βουλγάρων κλήματος, ἀπὸ νεότητος σῆς, καὶ κοινωνὸς τῶν ὀπαδῶν, αὐτῶν καὶ σύναθλος.

Ὁ βίος ἰσαγγελος ἢ πολιτεία, ὄντως ὑπὲρ ἄνθρωπον, οἱ δὲ ἄθλοι Ὅσιε, καὶ οἱ ἀγῶνες οἱ σοί, μαρτυρικοὶ ὡς ἀληθῶς· ὄθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ἐψώθης μὲν ὑπερθεν τῶν θείων κέρδων, ἐν τῇ τελειότητι, Ναοῦμ θαυματόβρυτε, τέρασι δὲ προφανῶς, ὄρη ἐκάλυψας Μυσῶν, καὶ γῆς τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Μητέρα Παρθένον Σε μόνην ἢ φύσις, ὑπὲρ φύσιν ἔγνωκεν, ἀπ' αἰῶνος Πάναγνε, ἢ τῶν ἀνθρώπων καὶ γὰρ, τὸν συνοχέα τοῦ παντὸς ἐκυοφόρησας.

Ὁ β´ Κανῶν τοῦ Ὁσίου.

Ῥδὴ α´. Ἦχος δ´. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὁ πάλαι τὴν ἄβυσσον, λαῶ ξηράνας πιστεύοντι, τὴν ἄβυσσον ξήρανον, τῶν παραπτώσεων, καὶ ἐπτόμβρισον, ρανίδα γνώσεώς μοι, ὅπως Σοῦ τὸν Ὅσιον, ὕμνοις αἰνέσω Χριστέ.

Ἴδεῖν ἐφιέμενος, δόξαν Ναοῦμ τὴν ἀνέκφραστον, δεινὰ ἔκαρτέρησας, καὶ φυλακὰς καὶ ποινάς, πᾶσαν ἄλλην τε, τοῦ κόσμου ἀδοξίαν, καλῶς ὑπὲρ πίστεως, ἀγωνιζόμενος.

Μονάσας τῷ πνεύματι, καὶ ζέων ζήλω τῆς πίστεως, Χριστῷ ἠκολούθησας, ζυγῷ τοῦ Πνεύματος· καὶ ἐκάθηρας, ψυχὰς ὑλομανούσας, καὶ σπόρον κατέβαλες, τῆς θείας γνώσεως.

Ἠγήσω μακάριε, πάντα τὸν κόσμον ὡς σκύβαλα, Χριστόν τε ἠγάπησας, καὶ τὸν πλησίον σου· καὶ κατήλλαξας, λαὸν μεμακρυσμένον, τῷ πᾶσιν ἐγγίζοντι, διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με γενόμενον, ἐκ πολυτρόπων κακώσεων, ζωὴν ὡς κηήσασα, ζώωσον Δέσποινα· καὶ μετάστησον, ζωὴν με πρὸς τὴν ἄνω, ἵν' ὡς ζωοδότην Σε, γεραίρω πάντοτε.

Ὡδὴ γ'. Τοῦ Ὁσίου α'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Τὸν τοῦ Κυρίου Ναοῦμ Ὅσιε, ἐλαφρόν ζυγὸν σὺ ἐβάστασας· καὶ διωγμοὺς καὶ φυλακὰς, θλίψεις ἅμα καὶ μάστιγας, ἐπ' αὐξήσει τῇ τῆς πίστεως, γενναίως ὑπέμεινας.

Ὅρους τῆς φύσεως ὑπερβέβηκας, καὶ θεογνωσίας τοῖς ὄρεσι, προσβεβηκῶς Ναοῦμ Ὅσιε, ἐλαμπρύνθης τὴν διάνοιαν, καὶ ἐδέξω ἐκ τοῦ Πνεύματος, ἀφθόνους τὰς χάριτας.

Λαὸν Μυσίας κατεφώτισας, ἐν τῷ σκότει Πάτερ προσκείμενον, τῆς ἀσεβείας καὶ ναόν, ἀπειργάσω τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐνθέοις σου διδάγμασι, καὶ ταῖς εἰσηγήσεσι.

Θεοτοκίον.

Ἵσος Παρθένε Σε ἐκήρυξαν, οἱ Προφήται στάμνον καὶ τράπεζαν, θυσιαστήριον χρυσοῦν, κιβωτὸν ἀγιάσματος· καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν Σε.

Τοῦ Ὁσίου β'. Τοὺς Σοὺς ὑμολόγους.

Βουλγάρων κεκλήρωσαι τὸ κλίμα, ἐσχάτων ὀψὲ τῶν γενεῶν καὶ ἠγωνίσω Ὅσε, μετὰ τῶν διδασκάλων σου καὶ Ἀποστόλων ἔσπευσας, τρόπων γενέσθαι συμμετοχος.

Ὁ θεῖος Ναοῦμ τοῦ Ἱεράρχου, Κλήμεντος ὦν συναρωγός, κόσμον Μυσῶν ἐπέφθασε, καὶ τοῦτον κατελάμπρυνε, φωτὶ τῷ τοῦ κηρύγματος· διὸ καὶ νῦν συνδοξάζεται.

Υἱοὺς Ἀβραὰμ ἀπὸ τῶν λίθων, Βουλγάρων δὲ γένος διὰ σοῦ, ἀνήγειρεν ὁ Κύριος, καθὼς φησιν ὁ Πρόδρομος, Ναοῦμ οὔπερ ἐμμένον νῦν, τῇ ἐπιγνώσει γεραίρει σε.

Λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, δεινῆς ἀπιστίας διὰ σοῦ, εἶδε φῶς ἐπιγνώσεως, ὁ τῶν Βουλγάρων Ὅσιε· διὸ τιμᾶ τὴν μνήμην σου, χαρμονικοῖς μελωδήμασι.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης με πλησον Θεοτόκε, ὡς οὔσα εὐδία τῶν ψυχῶν· καὶ παῦσον τὸ κλυδώνιον, τῶν μάτην πολεμούντων με, καὶ εἰς βυθὸν ὠθούντων με, καὶ ἄδου βάραθρα Δέσποινα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἵς σοφὸς καὶ ἀγχίνους ἐκ νεαρᾶς, ἡλικίας ὑπέθου Πάτερ σαυτόν, ζυγῶ τοῦ Δεσπότη σου, τῷ μηδόλως βαρύνοντι, τῷ δὲ θείῳ Κλήμεντι, συμπόνῳ χρησάμενος, σὺν αὐτῷ καρδίας, Μυσῶν ἐγεώργησας· ὅθεν πρὸς ἀπόνους, μεταβέβηκας λήξεις, τῶν πόνων τὰ ἔπαθλα, ἀεννάως δρεπόμενος, παμμακάριστε Ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐκλάμπας ἀρρέυστως Λόγος Θεοῦ, ἀσπύρως προέρχεται, Σῆς γαστρὸς χρόνοις ὕστερον· ἀνυψῶν τὸν πάλαι, δεινῶς ὀλισθήσαντα, καὶ πρὸς τὸ πρῶτον κάλλος, ἀνάγων ὡς εὔσπλαγχνος· οὔπερ τῆ γεννήσει, στρατιαὶ Ἄσωμάτων, λαμπρῶς προηγῆσονται, καὶ βροτοῖς ἐπινίκια, μυστικῶς ἀναπέμψουσι· δόξα κράζουσι τῷ Θεῷ, ἡμῖν πᾶσαν εἰρήνην βραβεύσαντι, τὸ τῆς ἔχθρας μεσότοιχον λύσαντι, καθώσπερ ἠὺδόκησε.

ᾠδὴ δ'. Τοῦ Ὁσίου α'. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ἴδου τῷ σῶ κηρύγματι ἐκλήθησαν σοφέ, ἔθνη λιθοκάρδια, καὶ ἔγνωσαν Θεόν, ὡς πληρωθῆναι τὴν σύμπασαν καθὼς γράφει, ὁ Ἡσαΐας ἐπιγνώσεως τῆς θείας· ὄθεν σου τὴν μνήμην δοξάζομεν.

Σοφίας ὑπερσόφου ἀνάπλεως φανείς, τῶν Βουλγάρων ἄγροικον, ἐδίδαξας λαόν, σέβειν Τριάδος προσώποις ἕνα τῆ φύσει, Θεὸν ἀτρέπτως ἠνωμένην, ἀσυγχύτως· δόξα Σοι Αὐτῷ ἀνακράζοντι.

Θαλάσσας ἀθεΐας ἐτάραξας σοφέ, ἵππος ὡς θεόλεκτος, Ναοῦμ προφητικῶς, καὶ ὡς ἰχθύας ἐξείλκυσας τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς νηχομένους ἀπιστίας ἐν τῷ βάθει· δόξα τῷ Κυρίῳ κραυγάζοντας.

Θεοτοκίον.

᾽Οντως ἡγιασμένος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ, ναὸς καὶ παλάτιον, Παρθένε Μαριάμ· Αὐτὸν δυσώπει ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου, ἀποκαθάραι, ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν, καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Τοῦ Ὁσίου β'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἄπερίτρεπτος ὡς στῦλος ἀνεδείχθης τῆς πίστεως, πειρασμοῖς μηδόλως, πνεύματι καθάπερ κλονούμενος· καὶ

πολυτρόποις αίκιαις προσωμίλησας, τοῖς τοῦ Πνεύματος Πάτερ ἐχθροῖς ἀνθιστάμενος.

Ῥητορεύων μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ κατενώπιον, ἐθνῶν βασιλέων, ῥητόρων δεινὴν ἐναπέφραξας, ἀδολεσχίαν τοῦ λόγου τῇ ἀπλότητι, τὴν δι' εὐσέβειαν, καὶ Χριστοῦ τὴν δόξαν ἐτράνωσας.

Ὡς Ἀπόστολος, ὡς κῆρυξ θλίψιν πᾶσαν ὑπέμεινας, ὑπὲρ εὐσεβείας· διό σου δεόμεθα Ὅσιε, ἅπασαν θλίψιν καὶ πόνον διασκέδασον, ἀφ' ἡμῶν τῶν τὰ σὰ ἐκτελούντων μνημόσυνα.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσόν μου Θεομήτορ τοῦ νοδὸς τὰ κινήματα, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς μου, φώτισον Ἀγνή αἰσθητήρια· καὶ δυνατὸν κατ' ἐχθρῶν με Σὺ ἀπέργασαι, ἵνα κράζω Σοι· δόξα Παρθένε τῷ τόκῳ Σου.

Ὡδὴ δ'. Τοῦ Ὁσίου α'. Τὸ φαινὸν ἡμῖν.

Νέος Ἀπόστολος Πάτερ γέγονας, τοῖς Ἐβδομήκοντα ὁμοιούμενος, καὶ ἐφεπόμενος τῷ Μεθοδίῳ, ὡς Παύλου τὸ κήρυγμα, μύστης καταγγέλοντι.

Λῆμμα τῆς χάριτος ὄντως πέφηνας, κατ' ἐκλογὴν σοφέ, ὡς πάλαι Προφήτης ὁ ἔνθεος, οὗ ἐκληρώσω καλῶς καὶ τὸ ὄνομα, καθὰ καὶ τὸν τρόπον Ναοῦμ.

Ἠγαπηκῶς Χριστὸν ὑπὲρ δύναμιν, ἐκ τῆς καρδίας σου, διανοίας τε καὶ ψυχῆς Ὅσιε, ὑπερβαλλόντως Αὐτῷ νῦν ἠγάπησαι, καὶ δόξης ἠξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Μεταβολαῖς βιαίσις χειμάζομαι, καὶ περιστάσεσι, καὶ μακραῖς ὑπερορίαις Δέσποινα· πρὸς τὸν λιμένα τὸν Σὸν ἐγκαθόρμισον, ἢ τῶν ἀνελπίστων ἐλπίς.

Τοῦ Ὁσίου β'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Κατήκοος γέγονας, πανσόφων διδαγμάτων σοφέ, ὁ γνήσιος, τοῦ θείου Μεθοδίου, τοῦ Παννονίαν ἀναγεννήσαντος, θείῳ βαπτισμῶ, καὶ τῶν Γραφῶν, θεϊκαῖς ἐκδόσεσιν· οὗ τὸν τρόπον ἐζήλωσας.

Ἵραῖοι οἱ πόδες σου, κηρύγματι γεγόνασι, τοῦ θείου σαφῶς Εὐαγγελίου, διαδραμόντες, μέρος πολύπλοκον· καὶ τοὺς ἀπιστίας ἐν νυκτί, τῇ πέτρα προσκόπτοντας, πρὸς φῶς θεῖον ἐνάγοντας.

Νεώσαντες Ὅσιε, τὴν γῆν περιελάβετε, σὺ μὲν καὶ ὁ Κλήμης τε ὁ θεῖος, δόγματα ταύτη ἐγκατασπείραντες· καὶ νῦν ἀποφέρεσθε καρπὸν, τὴν θείαν ἐπίγνωσιν, καὶ ἐτήσια ἄσματα.

Θεοτοκίον.

Στεφάνωσον Δέσποινα, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἡμᾶς, τοῖς Σοῖς οἰκτιρμοῖς κατοχυροῦσα, καὶ βοηθείαις καὶ ἀντιλήψεσι· κύκλω τῆς ἐμῆς γὰρ ἀφειδῶς, ζωῆς κατεστράτευσε, τῶν κακῶν ἐπισύστασις.

Ἵδὴ στ'. Τοῦ Ὁσίου α'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Μαθητῶν τὴν τετρακτύν, ἀνεπλήρωσας σοφέ, τῶν κηρύκων τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν σοφῶν μυσταγωγῶν, Κυρίλλου τε καὶ Μεθοδίου, Βουλγάρων τῆς πατριᾶς.

Ἀπηλάθητε μακράν, μύσται καὶ μυσταγωγοί, ὑπεμείνατε εἰρκτάς, ἐμαστίχθητε ὁμοῦ, τοῦ Πνεύματος, ὑπὲρ προόδου, προκινδυνεύοντες.

Θέεις δρόμους, τοὺς μακρούς, σὺν Κυρίλλῳ ἐκ βορρᾶ, ἄχρι Ἰώμης τῶν αὐτοῦ, κοινωνῶν κόπων σοφέ· Βουλγάρους τε, σὺν Μεθοδίῳ, αὔθις ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ δεινῆς ἀπαγωγῆς, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ παντοίων δυσχερῶν, Πανάμωμε, καὶ πάσης βλάβης, τάχος ἐξάρπασον.

Τοῦ Ὁσίου β'. Ἐβόησε προτυπῶν.

Τὸ λόγιον καὶ ἐν σοὶ ἐπληρώθη τὸ ἔνθεον· εἰς τὴν γῆν γάρ, τῶν Βουλγάρων ἐξέδραμεν ἅπασαν, ὁ θεῖός σου φθόγγος, καὶ περάτων μέχρι τὰ σὰ ῥήματα.

Ἀπὸ ἄκρων, τῶν βορείων εἰς ἄκρα τῆς δύσεως, ἐν θαλάσῃ, τὰς πορείας μακάριοι θέμενοι, εἰσήλθετε Ῥώμην, τὴν Καινὴν Διαθήκην κοινώσασθαι.

Ναὸς θεῖος καὶ Θεοῦ σεπτὸν καταγώγιον, σὺ ὑπάρχων, θεοφόρε Ναοῦμ ἐκ νεότητος, κάμῃ σαῖς πρεσβείαις, ποιήσον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τί γένωμαι πανταχόθεν αἰεὶ πολεμούμενος; Σὺ μου πέρας, καταφυγῆς γενοῦ Θεονύμφευτε· καταπονουμένω, βοηθὸς γὰρ ὑπάρχεις ἀπρόσμαχος.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ἡ πανσεβάσμιος μνήμη, ὥσπερ μέγας ἥλιος, ἐξανατέλλουσα πᾶσι, πρόσωπα, τῶν σὲ ὑμνούντων καταφωτίζει· δαίμονας, καὶ πᾶσαν νόσον ἀποδιώκει· διὰ τοῦτο συνελθόντες, ἐκ πόθου ταύτην, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ μέγιστος προστάτης, καὶ φωστὴρ διαπρύσιος Ναοῦμ, ἐπέφανε σήμερον· δεῦτε συνδράμωμεν τῶν πιστῶν ἡ πληθὺς, τούτῳ χαίροντες· αὐτὸς γὰρ πάντας ἡμᾶς κατεφώτισε, καὶ τὸ τῆς πλάνης σκότος διέλυσεν· αὐτὸς κατ' ἴχνος τῷ Χριστῷ ἠκολούθησε, καὶ θῦμα ἑαυτὸν εὐπρόσδεκτον παρέδωκεν· αὐτὸς καὶ τὴν ἀξιάγαστον αὐτοῦ μνήμην τε καὶ ἑορτήν, πανδαισίαν πνευματικὴν ἅπασι τοῖς

πιστοῖς, τανῦν παρατίθεται· ἦν ἐκ πόθου ἅπαντες, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, νῆμη τοῦ Ἁγίου Ναοῦμ τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ φωτιστοῦ καὶ ἱεροκήρυκος Βουλγαρίας.

Στίχοι·

*Τὴν Βουλγαρίας γῆν ἅπασαν παμμάκαρ,
Ναοῦμ λόγοις σοῖς λαμπρύνεις καὶ θαύμασιν.*

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Τοῦ Ὁσίου α'. Τοὺς ἐν καμίνῳ.

Ὁ ἐνεργῶν θαυμάσια Θεός, ἐρρύσατο τῆς βαρβάρων φυλακῆς, Ναοῦμ θαυμασίως σε σὺν τοῖς μύσταις, καὶ γὰρ ἄφνω πέπτωκε, καὶ λέλυται τὰ δεσμά, τὰ τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν.

Ἐποβολεὺς τῶν θείων διδαχῶν, διδάσκαλος ἐγένου λαοῦ κακεντρεχοῦς· μεταβολαῖς δὲ θεϊκαῖς τοῦτον εἰργάσω, ὄντως θεοδίδακτον, πρόβατον πράου Χριστοῦ, ἀντὶ ἀγρίου θηρός.

Ἄρμα Κυρίου πέφηνας Ναοῦμ, τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ βαστάζων γραφικῶς, ἐθνῶν πολλῶν καὶ βασιλέων ἐναντίον, καὶ δοξάζων πράξεις, καὶ ὑπ' Αὐτοῦ εὐκελῶς ἐνδοξαζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰκετηρίους πρόσδεξαι εὐχάς, τῶν δούλων Σου Παναγία ἄχραντε ἀγνή, καὶ δεινῶν ἡμᾶς συμφορῶν ἐπερχομένων, λύτρωσαι πρεσβείαις Σου, καὶ συμμετόχους τῆς Σῆς, ποιήσον θείας δόξης.

Τοῦ Ὁσίου β'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ἰδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς, ἰδρῶτας ἀνέμιξας Πάτερ, τοὺς ὄντως Ἀποστολικούς, προαιρέσει καὶ Μάρτυς δὲ ὕστερον,

χωρίς αίματος πέφνης, ὁ Θεὸς ἀνακραυγάζων, εὐλογητὸς εἶ.

Νεκροποιὰ τῶν λογισμῶν, πέδιλα σαφῶς ἀπεβάλου, Μωσῆς καθάπερ τῶν ποδῶν, καὶ Θεὸν ἀκραιφνῶς κατενόησας, τοὺς λαοὺς δὲ ψάλλειν ἔπεισας· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, εὐλογητὸς εἶ.

Ὅ τὰ θελήματα ποιῶν, τῶν αὐτὸν Θεὸς φοβουμένων, ἐξιλασμοὺς ὑπὲρ ἡμῶν, τοὺς σοὺς Πάτερ οὐδόλως ἀπώσεται· διὸ μέμνησο πάντοτε, τῶν καρδία καὶ ψυχῆ σε ὑμνολογούντων.

Θεοτοκίον.

Σωματικῶν ἀπὸ παθῶν, ἀπὸ ψυχικῶν συντριμμάτων, ἀπὸ κινδύνων χαλεπῶν, κακουργίας ἐχθρῶν πολεμούντων με, τὸν Σὸν δοῦλον ἐξάρπασον, καὶ τῷ κράτει Σου Παρθένε, περίφραξόν με.

Ὡδή η'. Τοῦ Ὁσίου α'. Ὅν φρίπτουσιν Ἄγγελοι.

Ναοὺμ τὸν θεόπνευστον, τοῦ Πνεύματος πιστοί, ὑμνήσωμεν ὄργανον, ἐν λόγοις ἱεροῖς βοῶντες Κυρίῳ· ταῖς αὐτοῦ προσευχαῖς, σῶσον τοὺς τὸ κράτος, τὸ Σὸν ὑμνολογοῦντας.

Ἐπέδραμες ἅπαντα, τὰ μέρη τῶν Μυσῶν, σὺν Κλήμεντι πάνσοφε, τῷ σῶ συμφοιτητῇ, Ἀχρίδα καὶ κύκλω τοὺς λάους ὁδηγῶν, πρὸς τρίβον εὐθεΐαν, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις.

Σταυρόν σου ἐπὶ ὤμων, ἀράμενος Ναοὺμ, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῷ μόνῳ Βασιλεῖ· παρ' Οὗ καὶ τῆς νίκης, ἧρας στέφος σοφέ, ὡς ἠγωνισμένος, νομίμως θεομάκαρ.

Θεοτοκίον.

Οἱ Παῖδες προέγραφον, φλεχθέντες μηδαμῶς, τὴν μήτραν Σου Πάναγνε, μηδόλως τῷ πυρί, τῷ θείῳ φλεχθεῖσαν, Θεῷ δὲ ἀληθῶς, φυλαχθεῖσαν μόνῳ, Παρθένε εἰς αἰῶνα.

Τοῦ Ὁσίου β'. Παΐδας εὐαγεῖς.

Ὁ Λόγος ὁ πάντας ἀλογίας, ἐθέλων ἀνθρώπους ἐκλυτρώσασθαι, μίαν τῶν πυρίνων σοι, γλῶσσαν ἐδωρήσατο· δι' ἧς Βουλγάρων ἄλογον γένος εἰς εὐλογον, μετήγαγες ἐπίγνωσιν πάντας, σέβειν ἐκδιδάξας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καθεῖλες τυράννων τὴν μανίαν, ἐν στάσει τῆ σῆ καὶ τῶν συμπόνων σου, Ναοὺμ παναοίδιμε· πληγὰς ὁμοῦ καὶ μάστιγας, καὶ φυλακὰς ὑπέμεινας ὑπὲρ τοῦ Πνεύματος, προόδου μαχόμενος Πάτερ, ἐξ αὐτῆς τῆς θείας, πηγῆς τῆς ἀναιτίου.

Ἀπέδρα ὄπου πόνους, ἀθυμία ὀδύνη καὶ στεναγμός, καὶ πᾶσα κάκωσις, ὄπου ἡ ἀνέκφραστος, χαρὰ καὶ ἡ ἀπόλαυσις, τῶν πρωτοτόκων, ἔνθα νῦν ἡ κατοικία Ναοὺμ, κατώκησε Χριστὸς σε ἀξίως, τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ Σου, δεξάμενος καμάτους.

Βιαίαις κυκλούμενοι ἀνάγκαις, ἐχθρῶν ἐξ ὀρωμένων ἀοράτων τε, θλίψεσι παλαίοντες, νόσοις περιστάσεσιν, ἀπαγωγαῖς ἀδήλαις τε, καὶ ἐξορίαῖς πικραῖς, βοῶμεν ἐν ὀδύνη καρδίας· σῶσον ἡμᾶς Σῶτερ, λιταῖς τοῦ Σοῦ Ὁσίου.

Θεοτοκίον.

Ἀπώλετο ἀπ' ἐμοῦ φυγὴ εἰς τέλος· ἐπλήθουναν γραφικῶς οἱ ἐκζητοῦντές με· Σὺ γενοῦ μοι Δέσποινα, σκέπη καὶ κραταίωμα, καταφυγὴ καὶ στήριγμα, καὶ ἀγαλλίαμα, βεβαίας σωτηρίας ἐλπίς μου· ἵνα Σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Τοῦ Ὁσίου α'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἄξιοχρέως τιμᾶ σου, ἡ Βουλγαρία τὴν μνήμην· σὺ γὰρ αὐτῆς φωταγωγός, σὺν τῷ θείῳ Γωράσδῳ, Κλήμεντι τῷ θαυματουργῷ, τῷ Ἀγγελαρίῳ τε ὤφθητε, τοῖς πανσόφοις Ναοὺμ ἱερομύσταις, ἣν πρεσβεΐαις περιέπετε ἀεὶ.

Ἦρώμη κατεῖδε τὸν δρόμον, τὸν ἰσαπόστολον ὄντως, θεῖε Μεθόδιε ὑμῶν, Κύριλλε θεομάκαρ· καὶ τοῦ Θεοῦ τὰ ἐφ' ὑμῖν, κατεπλάγη ἔνδοξα· διὸ Ναούμ, καὶ τῶν ὑμῶν ὑποφήτην εὐφημοῦμεν, ἐτησίοις ἐν ὡδαῖς,

Χοροστασίαι Πατέρων, καὶ Ἀποστόλων Ὁσίων, Ἱεραρχῶν θεοειδῶν, καὶ ἀγίων Μαρτύρων, καθυπεδέξαντό σε νῦν, μετὰ τῶν συνάθλων σου· τὸν βίον γάρ, ἀνεμάξω ἀπάντων, καὶ σὺν τούτοις πάντων μέμνησο ἡμῶν.

Ἱερωτέραν εἰδότες, σὲ κιβωτὸν διαθήκης, τοὺς λόγους φέρουσαν Θεοῦ, Μυσῶν σώζοντα πλήθη, ἐπαγγελίας πρὸς τὴν γῆν, τὴν διαιωνίζουσαν· τιμῶμέν σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, πρὸς τὴν θείαν προηγούμενοι ζωὴν.

Θεοτοκίον.

Παρανομούντων ἀνθρώπων, ἐπιβουλῆς τῶν δαιμόνων, ἀπὸ παθῶν παντοδαπῶν, συνοχῆς βαρυτάτης, ἀπὸ ποικίλων πειρασμῶν, δεινῆς κατασχέσεως Πανύμνητε, ἐλευθέρωσον πάντας, Θεοτόκε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς Σέ.

Τοῦ Ὁσίου β'. Ἄπας γηγενῆς.

Στῶμεν ἀδελφοί, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐν αὐλαῖς Αὐτοῦ, καὶ Τούτου δοξάσωμεν, τὰ μεγαλεῖα καὶ τὰ θαυμάσια· ὡς θαυμαστὸς ὑπάρχει γάρ, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, πειθαρχοῦσι, τοῖς Αὐτοῦ προστάγμασιν, οἷς συγχαίρει Ναοῦμ ὁ θαυμάσιος.

Ἴνα σε Ναοῦμ, συμφώνως γεραίρωμεν, πανηγυρίζοντες, λύτρωσαι πρεσβείαις σου, πάσης ἐνέδρας καὶ περιστάσεως, καὶ συμφορῶν καὶ θλίψεων, καὶ πάσης ἄλλης ὀργῆς· ἰκετεύων, τὸν σὲ ἀναδείξαντα, τῶν Αὐτοῦ πληρωτὴν διατάξεων.

Λαὸς ὃν τοῖς σοῖς, καμάτοις ἐφύτευσας, καὶ τοῖς ἰδρωσὶ σου, παμμάκαρ ἐπότισας, καὶ τοῖς ἀγῶσιν ἐρρίζοβόλησας, καρποφορεῖ ἐτήσια σοῦ τὰ μνημόσυνα, ἀπαρχάς τε, τοὺς ὕμνους προσάγει σοι· ὅθεν τούτοις Θεὸν ἐξιλέωσον.

Ἄνες μοι Χριστέ, μόνος γὰρ ἐπίστασαι τὰς ἀσθενείας μου, ὅπως ἀναψύξεως, ἐκ τούτων τύχῳ πρὸς τῆς ἐξόδου μου, ταῖς ἰκεσίαις Δέσποτα τοῦ σοῦ θεράποντος· καὶ μὴ δώης, γενέσθαι ἐπίχαρμα, τῶν ἐχθρῶν, κὰν τῷ νῦν, κὰν τῷ μελλόντι.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀληθῆ, Μητέρα τοῦ κτίσαντος, πάντα βουλήματι, πίστει ἰκετεύομεν, βουλὰς καὶ σκέψεις τῶν ἐχθραίνοντων ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὴ ματαίωσον· καὶ ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν, τοὺς σοὺς δούλους, πάντας ἐλευθέρωσον, καὶ ποιμένας καὶ ποιμνὴν Πανύμνητε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐπεσκέψατο Χριστός, λαὸν παραπικραίνοντα, καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ, καὶ ἀπιστίας σκοτασμοῦ, διὰ σοῦ ἀνεσώσατο· καὶ γῆ πᾶσα ἐπλήσθη, Ναοῦμ θείας γνώσεως.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῶν θαυμασίων ἢ κρήνη, τῶν ἰαμάτων ἢ πηγῆ, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος, τῶν ἱερῶν καλλονῆ, Ναοῦμ ὁ θεῖος τιμάσθω, ἐν ἄσμασιν ἐπαξίως.

Θεοτοκίον.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, πύλας διάνοιξον τὰς σάς, ὁ Βασιλεύς σου γὰρ ἤκει, ὁ πρὸ αἰώνων βουληθεὶς, ἐνανθρωπήσαι δι' οἶκτον, ἀγάλλου χόρευε κτίσις.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ναοῦμ τὸ τοῦ Πνεύματος σεπτόν, δοχεῖον ἐν ἄσμασι, καὶ ἱεροῖς μελωδήμασι, δεῦτε φιλέορτοι, οἱ τῶν τούτου λόγων, καλῶς ὠφεληθέντες, καὶ τῆς υἰοθεσίας λαβόμενοι, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, εὐφημοῦντες καταστέψωμεν, τῶν πταισμάτων, τὴν λύσιν αἰτούμενοι. (Δίς).

Ὁ θάνατος τίμιος ὁ σός, ἐναντίον γέγονεν, Κυρίου ὄντως αἰοῖδιμε· ἡ γὰρ ζωὴ Ναούμ, εὐσεβείας πλήρης, καὶ ἀγνείας ἔμπλεως, καὶ πάσης ὀσιότητος γέμουσα· ὑφ' ὧν προσγίνεται, τὸ θεοῦσθαι κατὰ μέθεξιν· ὅπερ Πάτερ, καὶ σοὶ προσεγένετο.

Ἐν θλίψεσι δὸς ἡμῖν Ναούμ, Ἄγιε βοήθειαν, καὶ πειρασμῶν πάντων λύτρωσαι, καὶ γὰρ βοήθεια, ματαία ἀνθρώπου, σὺ δὲ ὑπὲρ ἀνθρώπων, καὶ μᾶλλον τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος, παρεμβαλεῖς ἡμᾶς, κύκλω νῦν τῶν φοβουμένων σε, καὶ τιμώντων, τὸ σεπτὸν σου λείψανον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἐνθέων καμάτων σου Ὅσιε Πάτερ, ὁ καρπὸς ἐστήριξε, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· καὶ γὰρ βλεφάροις ὕπνον τοῖς σοῖς οὐκ ἀνέδωκας, οὐδὲ νυσταγμὸν τοῖς σοῖς ὄμμασιν, ἕως οὗ διέσπειρας τὴν εὐγένειαν, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα· διὸ καὶ νῦν Ναούμ, τὴν μνήμην σου συγκροτοῦντες ὑμνοῦμέν σε, ἐν ἧ ἡμᾶς ἐπόπτευε, παρεστῶς παρρησία Χριστῷ, καὶ λύτρωσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιά παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἄδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾶ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια.

Τῇ δραστηκωτάτῃ σου προσευχῇ, εὐσεβῶν προστάτα, Ναούμ Ὅσιε ἱερέ, δίδου τὸν Δεσπότην, εὐμενῆ σοῖς ἰκέταις, τοῖς σὲ Πάτερ τιμῶσι καὶ μακαρίζουσι.

Τοῖς ἐν τῷ πανσέπτῳ καὶ σωστικῷ, τεμένει σου θείῳ,
παρεστῶσιν ὑμνολογεῖν, Ναοὺμ θεοφόρε, καὶ λύσιν
ἐξαιτοῦσι, τῶν πρὶν ἡμαρτημένων, ἄφεσιν δώρησαι.

Ἵψωσον τὰς χεῖράς σου πρὸς Θεόν, ὑπὲρ τῶν σῶν
δούλων, Ναοὺμ Πάτερ θαυματουργέ, καὶ τούτοις δυσώπει,
πολλῶν ἀμπλακημάτων, ῥυσθῆναι καὶ μελλούσης, ὀργῆς καὶ
θλίψεως.